

Preek 8 februari 2009

ds. R. Koopmans, [e-mail](#), [Jozefkerk Assen](#)
[Marcus 1:29-39](#)

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Als ons gevraagd wordt: wat is voor jou de betekenis van de komst van Jezus Christus?, dan antwoorden we vaak zoiets als: Jezus is gekomen om te sterven aan het kruis, en om daar mijn zonden te verzoenen.

Nu is dat een grote waarheid. Dat heeft Jezus gedaan. We zullen er in de dienst op Goede Vrijdag weer bijilstaan, en dat is niet voor niets een hoogtepunt in ons kerkelijk jaar. Een dieptepunt als hoogtepunt. Wonderlijk eigenlijk. Maar wel goed.

En toch denk ik dat we op die manier de betekenis van Jezus, het doel van zijn leven, wel een beetje inperken. De verzoening van zonden is veel, maar het is niet alles.

Jezus kwam op aarde om het Koninkrijk van God te verkondigen. Om te proclameren, af te kondigen: God is koning. En wij mogen allemaal leven onder het beslag van Zijn Rijk!

Dat gaat niet alleen over onze ziel, die zondig is en met God verzoend moet worden, maar dat gaat ook over ons lichaam, over heel de mens, heel ons leven.

En het gaat ook niet alleen over de mens, maar over héél de schepping, heel deze aarde.

De slagkracht van Jezus is heel veel groter, het machtsbereik van de Christus is heel veel wijder dan alleen de ene enkele mensenziel.

Als we de bijbel lezen als geheel, dan merken we dat ook op.

Het begint met de schepping van hemel en aarde. En met het leven van alle volken.

Daarna kiest God het volk Israël uit om mee op weg te gaan, maar in dat volk blijft het God gaan om alle volken, om heel de aarde.

Vervolgens is de focus gericht op die ene, Jezus Christus. En in het midden staat het kruis, waar Hij het werk alleen verricht. Verzoeningswerk.

Maar dan gaat het al gauw weer breder, naar de discipelen, en na Pinksteren naar alle volken van de wereld. En ten slotte eindigt het heel breed in Openbaring: God is alles in allen. Een nieuwe schepping, hemel en aarde verenigd tesaam. Gods koningschap is zichtbaar en tastbaar.

Nu, met dat in het achterhoofd lezen wij vanmorgen het begin van Jezus' openbare optreden in het begin aan de mensen.

Het is sabbat. Jezus heeft gepreekt in de synagoge van Kapernaüm. Zijn preek was geen verhaal van enerzijds anderzijds, misschien zegt de Schrift wel dit of misschien bedoelt God wel dat. Jezus heeft afgekondigd. Geproclameerd: het koningschap van God. Als voldongen feit! Een nieuwe leer met gezag! De mensen staan versteld. Daarbij heeft Jezus ook een bezetene genezen. Demonen uitgedreven. De mensen staan nog meer versteld.

Na de dienst gaat Jezus als het ware op de koffie bij zijn discipelen Simon en Andreas. Twee anderen, Jacobus en Johannes zijn er ook bij.

Als een man trouwde trok hij bij zijn schoonouders in. Simons schoonmoeder heeft echter de koffie met koek niet klaar, want ze ligt met koorts op bed. Misschien heeft ze wel malaria, dat kwam toen veel voor in die streek. Niet zomaar een griepje dus, maar een ziekte die uit kon lopen op de dood.

Ze praten met Jezus over haar situatie. Misschien wel met de genezing van zojuist in de synagoge in het achterhoofd. Als Jezus dát kan, dan misschien ook wel...

Jezus gaat naar haar toe, pakt haar hand vast, en helpt haar overeind. De koorts verlaat haar en ze begint voor hen te zorgen.

Het staat er heel simpel en gewoon. Heel kort. Zonder omhaal.

En juist daarom is het zo bijzonder.

Jezus blijft niet praten over haar die in het vrouwenvertrek ziek ligt te wezen. Dat zou wel het makkelijkste zijn. Wij praten makkelijker over een zieke dan dat we hem bezoeken. “Hoe is het toch met die en die, ze staat al zolang op de zondagsbrief”. Dan moet je eigenlijk zeggen: ga zelf eens naar haar toe! Natuurlijk, we kunnen niet allemaal komen, niet allemaal bellen. Je wilt mensen niet belasten. Maar toch.

Zelfs op ziekenbezoek praat je nogal eens over de zieke heen, naar het andere bezoek. Ik heb wel eens meelij met zieken in het ziekenhuis. Liggen ze daar op zaal, het is bezoekuur, en dan zit er zo’n hele kring om het bed. Drukke gesprekken, de grootste pret. En de zieke zakt al dieper. Het gaat allemaal langs hem heen.

Jezus gaat naar de zieke toe. En pakt haar hand. Een vrouw aanraken in die cultuur, dat doe je niet zomaar. Een zieke aanraken al helemaal niet. Maar Jezus doet het en richt haar op. Geen misbaar. Geen magische rituelen.

Gewoon: sta maar op, hier is mijn hand.

En als ze opstaat geen reinigingsrituelen. Goed, ze zal zich gewassen hebben. Maar ze gaat onmiddellijk haar gasten van het nodige voorzien.

Hier spreekt een volmacht uit. Jezus heeft van Godswege het gezag, de vrijmacht ontvangen om dit zo te doen. Hij zit niet vast aan angst en aan uiterlijk ritueel. Hij doet, Hij stapt er recht op af. Daar spreekt ook een zekere vrijheid uit, een vrijmoedigheid. Hij aarzelt niet, want God is koning. En waar God koning is, heeft Hij niet alleen recht op de ziel van de mens, maar ook recht op het lichaam.

Waar God koning is, worden alle dingen hersteld.

De ziel wordt hersteld, want de zonde wordt verzoend.

Het lichaam wordt hersteld, want de ziekte wordt genezen.

Het leven wordt hersteld, want de dood wordt van zijn macht beroofd.

Nu is deze genezing van de schoonmoeder een téken, net zoals de genezing van de bezetene in de synagoge een teken was. Een teken van iets groters, van de komst van Gods Rijk. Een voorbeeld van hoe het werkt, dat koninkrijk.

Een gevaar van zulke uiterlijke tekenen is, dat we die op zichzelf gaan zien. Dat díe voor ons het belangrijkste worden. Dat is heel natuurlijk. Dat snapt God ook wel.

Als het donker is, de sabbat is nog maar nét voorbij, komen de mensen naar Jezus toe. Met al hun zieken en al hun bezetenen en al hun kwalen. Een hele volksoploop, heel Kapernaüm staat voor de deur. Meester, men zoekt U wijd en zijd komend langs velerlei wegen.

Ach, en als Hij al die mensen ziet, dan keert zijn hart om. Wat een leed, wat een triestigheid, wat een ellende. Al die ogen, vol verlangen en verwachting. Zouden we hier genezing vinden?

Die mensen wegsturen, dat kan Jezus natuurlijk niet. Hij geneest wat Hij maar genezen kan, Hij drijft er heel wat demonen uit! Mensen komen bij Jezus niet voor een gesloten deur.

Als de stroom is opgedroogd, zal Jezus zijn gaan slapen. Maar vroeg in de morgen staat Hij op en gaat naar een eenzame plek om daar te bidden.

Jezus heeft de volmacht, en de vrijmoedigheid.

Maar de kracht voor al dat herstellingswerk, die uitdrijvingen en genezingen, raakt wel op. Want Jezus deelt geen pilletjes uit, het is een hevige strijd die Jezus voert. Waar Hij het koningschap van God verkondigt, komen de tegenmachten in opstand.

De satan en zijn demonen. Die de mensen gevangen houden in zonden, in gebondenheid, in verslavingen, in angsten, in psychische nood, in ziekten, in de dood. Zij hebben de wereld in hun greep. Ze hebben er geen recht op, maar ze zijn er wel. Ze protesteren onmiddellijk tegen de prediking van Gods koninkrijk. Jezus voert een hevige strijd, het vergt van Hem alle kracht.

Daarom trekt Hij zich terug om te bidden. Hij vraagt zijn Vader om raad. En om nieuwe kracht, Geestkracht van Boven.

Simon en de anderen komen hem gauw achterna. Iedereen is naar u op zoek. Meester, men zoekt u wijd en zijd. U moet terugkomen. Er zijn er nog veel meer, met ziekten en kwalen. Ze hebben U zo nodig.

Maar Jezus komt niet terug. Hij moet dóór, naar andere plaatsen. Ook daar moet het goede nieuws van Gods koninkrijk worden gebracht. Daarvoor is Hij immers op weg gegaan.

Waarom zoeken wij Jezus? Waarom volgen wij Hem?

Vaak geloven wij in God, in Jezus, omdat we menen daar beter van te worden. Om in de hemel te komen. Om van Hem gaven te ontvangen. Genezing, kracht, hulp. Om gelukkiger te leven. En als dat dan niet komt, dan zijn we teleurgesteld, verongelijkt zelfs. We zijn geneigd ons geloof op te geven. Het valt immers tegen. Wat heb je er aan, wat koop je ervoor. Als een ander die niet naar de kerk gaat toch ook in de hemel komt. Als een ander die maar aan leeft veel minder te kampen blijkt te hebben met ziekten en zorgen.....

Maar geloven in God, en Jezus volgen moet je niet doen om te. Niet om iets van Hem te ontvangen. Genezing, bevrijding, geluk.

Jezus moeten we volgen omdat we in Gods koninkrijk geloven. Omdat we, soms tegen alle ervaringen in, toch geloven dat Hij koning is. Geloven, ondanks.

En als je dan een teken van dat Rijk ontvangt: genezing. Bevrijding. Geluk soms.

Dan is dat een geschenk. Een cadeautje. Genade. Zomaar. Erbij meegenomen.

Jezus gaat verder. De mensen in Kapernaüm blijven achter. Met hun genezing, of met hun ziekte en met hun zorgen. Zij weten het nu: Gods koninkrijk is nabij. Zij hebben ervaren de kracht en de macht van Jezus. Zij hebben gezien dat zelfs demonen, de krachten van de boze, het moeten afleggen tegen Hem. Er is daar een zaadje van hoop gezaaid. Daar moeten ze het mee doen.

Of ze het begrijpen? Dat staat nog te bezien.

De demonen begrijpen het wel degelijk. Deze geestelijke krachten beseffen dat de Geestkracht van deze Mens hen ver te boven gaat. Hij kan niet anders zijn dan de Zoon van God, de Messias. Ze weten wie Jezus is.

Maar ze moeten daarover hun mond houden.

Waarom? Je zou toch denken: ook antireclame is reclame? Waarom mogen de mensen niet weten dat in Jezus de Messias is gekomen?

Ik denk dat Jezus de aandacht niet teveel op zichzelf wil hebben, maar op de inhoud van zijn prediking. En die is: Gods koninkrijk.

Maar vooral: Jezus wil het de mensen zelf laten ontdekken. Laat ze maar gissen, laat ze maar nadenken. Laat ze de Schrift er maar op napluizen. Laat ze er maar over discussiëren. Ieder moet zelf dan maar kiezen.

Soms laat Jezus ook ons in het ongewisse.

God laat ons vaak maar raden. Hij geeft ons niet altijd alles op een briefje, maar zet ons aan het denken. En dat is goed, om niet alles voorgeschoteld te krijgen.

Ook in een preek.

Ga maar met een vraag naar huis. Neem het maar mee, vanmorgen déze vraag: Waarom geloof ik in God? Waarom zoek ik Jezus? Wat zoek ik in Hem? Verzoening van mijn zonden? Genezing van mijn wonden? Bevrijding van mijn gebondenheden? Kracht om te gaan? Inspiratie voor mijn leven?

Of heeft het ook te maken met die ándere mens naast mij, of de mens ver weg. Heeft het ook nog te maken met de schepping, het milieu, oorlog en vrede, hemel en aarde? Denk daar maar over na. En kom zelf tot een conclusie wie Jezus voor U, voor jou is.

Want dat we Hem zoeken, wijd en zijd, en langs velerlei wegen, dat staat wel vast.

Amen.